 W Chrystusie

> Kto wśród was jest mądry i rozumny? Niech pokaże dobrym postępowaniem swoje uczynki z łagodnością właściwą mądrości.
>
> — *Jakuba 3:13*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: rozum, pokora, życie, mądrość

Interpretacja:
Każdego dnia świat oferuje nam różne sposoby okazywania mądrości i zrozumienia. Od systemów edukacji po media społecznościowe i telewizję – nieustannie słyszymy, że istnieją konkretne metody, by być mądrym i rozumieć życie. Co jednak Biblia mówi o prawdziwej mądrości?

Kto jest mądry i odznacza się zrozumieniem?

Werset *Jakuba 3:13* rozpoczyna się od tego retorycznego pytania, które stanowi wyzwanie dla każdego czytelnika. Główna myśl tego fragmentu wskazuje, że choć prawdziwa mądrość jest rzadkością, można ją rozpoznać po sposobie, w jaki żyjemy.

Dobre postępowanie i mądra łagodność

Druga część tego wersetu określa ważne kryterium rozpoznawania prawdziwej mądrości: *dobre postępowanie oraz mądrą łagodność*. *Jakub* przypomina nam tutaj, że słowa i nauczanie są niepełne, jeśli nie znajdują odzwierciedlenia w czynach zgodnych z głoszonymi treściami.

Zastosowanie w naszym życiu

Dla chrześcijan mądrość i zrozumienie powinny stanowić fundament życia. Dobre postępowanie i mądra łagodność to dwa kluczowe owoce świadczące o naszej prawdziwej mądrości. Warto pamiętać, że cechy te muszą iść w parze: dobre postępowanie pozbawione mądrej łagodności może wydawać się hipokryzją, natomiast sama łagodność, bez dobrego postępowania, może okazać się nieskuteczna.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdzie bowiem jest wiele mądrości, tam jest wiele smutku. A kto przysparza wiedzy, przysparza i cierpienia.
>
> *— Kaznodziei 1:18*

Książka: Stary Testament / Kaznodziei
Tematy: rozum, smutek, mądrość, troska

Interpretacja:
Księga *Kaznodziei 1:18* mówi o negatywnych skutkach, jakie mogą wiązać się z posiadaniem nadmiaru wiedzy. W kontekście tej księgi biblijnej jej autor (prawdopodobnie król *Salomon*) rozważa marność życia oraz kwestie, które często pochłaniają nasz czas i energię. Choć Salomon był jednym z najmądrzejszych ludzi swoich czasów – prowadził bowiem szeroko zakrojone badania i zgromadził ogromną wiedzę – zdał sobie sprawę, że nie uchroniło go to przed cierpieniem ani trudnościami.

Dlaczego mądrość może prowadzić do cierpienia?

Dlaczego zatem mądrość może wiązać się z cierpieniem? Jednym z możliwych wyjaśnień jest to, że w miarę jak człowiek staje się mądrzejszy, może uświadomić sobie, jak wiele rzeczy pozostaje dla niego nieznanych. Może to rodzić poczucie bezradności lub frustracji,

gdy dążenie do poszerzania wiedzy zderza się z nieodłącznymi ograniczeniami ludzkich możliwości poznawczych.

Z drugiej strony mądrość może również wyraźnie ukazywać niewygodne prawdy czy negatywne aspekty życia. Dostrzeżenie tych prawd bywa źródłem nasilonego niepokoju lub smutku, gdyż człowiek zaczyna dostrzegać trudności świata, które wcześniej pozostawały ukryte.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Myślcie o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi.
>
> *— Kolosan 3:2*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: rozum, niebo, świat

Interpretacja:
List do Kolosan został napisany przez apostoła *Pawła* do wspólnoty chrześcijańskiej w Kolosach – mieście położonym we Frygii, w Azji Mniejszej. Chrześcijanie w tej wspólnocie zmagali się z naciskiem ze strony przywiązanych do litery prawa Żydów oraz filozofów, którzy podważali ich wiarę. Paweł napisał ten list, aby umocnić ich wiarę i pogłębić ich poznanie *Jezusa Chrystusa*, a także by zachęcić ich do prowadzenia życia zgodnego z tą wiarą w praktyce. W omawianym wersecie apostoł wzywa ich, by skupili się na tym, co wieczne, a nie na tym, co doczesne.

Wezwanie Pawła, by koncentrować się na sprawach *„w górze”*, a nie na tym, co ziemskie, ma fundamentalne znaczenie dla naszego życia chrześcijańskiego; pomaga nam ono kroczyć drogą wiary i unikać ulegania codziennym pokusom. Apostoł przypomina nam, że istnieją ważniejsze, wieczne rzeczywistości, które powinny zajmować centralne miejsce w

naszym życiu. Pojęcie *„ziemi”* odnosi się do wszystkiego, co doczesne, materialne i przemijające – w tym do osobistych trosk, pieniędzy, sławy, luksusu czy powierzchownych relacji. Z kolei *„sprawy w górze”* to prawdy duchowe, wieczne i transcendentne, które nadają sens naszemu istnieniu i stanowią fundament naszego życia.

Jeśli nieustannie skupiamy się na sprawach ziemskich, ryzykujemy utratę z oczu tego, co naprawdę istotne, i mamy trudności z odróżnieniem spraw kluczowych od błahych, co prowadzi nas ku pokusom, gniewowi i nietrafnym decyzjom. Jeśli jednak nasze myśli są zwrócone ku sprawom niebiańskim, zyskujemy jaśniejsze spojrzenie na to, co ważne, i potrafimy dokonywać mądrzejszych, przynoszących więcej radości wyborów.

A. T. Robertson pisze: „Życie chrześcijanina oznacza, że dąży on do tego, co niebiańskie, i o tym myśli. Jego stopy stąpają po ziemi, lecz głowa sięga gwiazd. Żyje na ziemi jako obywatel nieba” (Robertson, "Intellectuals", s. 149).

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Miłować go całym sercem, całym umysłem, całą duszą i z całej siły i miłować bliźniego jak samego siebie znaczy więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary.
>
> *— Marka 12:33*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: rozum, serce, miłość, bliźni, ofiara, siła

Interpretacja:
W tym wersecie biblijnym *Jezus* uczy nas, jak ważne jest miłowanie bliźniego jak siebie samego. Według Jezusa jest to ważniejsze niż jakakolwiek ofiara czy całopalenie, jakie

moglibyśmy złożyć w imię wiary. Przykazanie miłości bliźniego jak siebie samego jest w Biblii powracającym motywem, a jego znaczenie znajduje odzwierciedlenie w wielu fragmentach, takich jak *Kapłańska 19:18* czy *Mateusza 22:39*. W *Marka 12:33 Jezus* ponownie przywołuje to przykazanie i wzywa nas, byśmy wprowadzali je w życie całym swoim jestestwem.

Jak możemy stosować to przykazanie w naszym codziennym życiu?

Miłowanie bliźniego jak siebie samego nie jest łatwe, ale Jezus daje nam w tym przykład. Znaczną część swojej posługi poświęcił pomaganiu potrzebującym, uzdrawianiu chorych i karmieniu głodnych. Przykazanie to można realizować na różne sposoby. Możemy zacząć od traktowania innych z szacunkiem i godnością, niezależnie od ich pochodzenia, rasy, płci czy przekonań. Musimy być gotowi nieść pomoc potrzebującym oraz okazywać współczucie i życzliwość.

Możemy również wcielać w życie zasadę empatii, traktując innych tak, jak sami chcielibyśmy być traktowani w podobnej sytuacji. Powinniśmy zwracać uwagę na problemy, z jakimi zmagają się inni, i szukać sposobów, by pomóc im w ich rozwiązaniu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*